

lagt den under et særligt islandsk Ministerium, er det aldeles nødvendigt, at dette Ministerium maa figurere som saadant paa Finansloven, thi der er intet andet Sted, hvor Kontoen for de dette Spørgsmaal vedkommende Udgifter kan opføres.

Bøffen: Det forekommer mig, for at blive ved det sidste Punkt, den ærede Minister omtalte, at Spørgsmaalet ikke her bør dreie sig om, hvorvidt der skal staa en særlig Paragraf paa Finansloven, omhandlende det islandsk Ministerium, men om, hvorvidt den særlige islandsk Minister skulde have Sæde i det danske Statsraad. Hvis man havde en Forretningsorden for Statsraadet ad Lovens Vej, som man har den andetsteds, tror jeg, at der deri vilde kunne træffes en Bestemmelse, som sagde, at en saadan Minister vel havde Sæde, men ikke Stemme i Statsraadet. Med Hensyn til hvad den ærede Minister sagde om Udgifterne ved dette islandsk Ministerium, forekommer det mig at være en ganske snurrig Følge af den islandsk Forsatning, hvis Selvtændighed for Island man netop har lovprist, hvis Udgifterne til dets Bestyrelse i Kjøbenhavn ikke skulde tage af, men vore. Jeg holder mig imidlertid overbevist om, at det heller ikke vil blive Tilfældet, og at der ogsaa vil være en Mulighed for at komme til en Besparelse ad denne Vej, hvad enten det nu skulde gjælde Departementschefsposten eller andre Poster under dette Ministerium. Den høitærede Finansminister henvendte nogle Bemærkninger til mig, som jeg vil tillade mig at besvare. Naar den ærede Minister sagde, at Oplysningerne om Marmorkirken ikke rettelig kunne ventes i Anmærkningerne til Finansloven, er det jo ganske vist, at man strengt taget ikke kan fordrø det som nogen Nødvendighed at finde disse Oplysninger deri. Imidlertid tvivler jeg ikke om, at det eventuelle Finansudvalg vil udbede sig saadanne Oplysninger, ligesom at de ville blive givne, og at man ikke vil udsætte det, indtil Statsrevisionen forlanger det; men det forekommer mig, at det vilde have været fylldigere og aabnere at fremlægge dem strax som fuldstændige i Anmærkningerne til Finansloven, thi da vilde Ingen være i Tvivl om, hvorledes Forholdet er, og Sagen vilde strax være oplyst. Den høitærede Finansminister forsvarede Indtægten af de gøteborgske Kreditforeningspapirer ved at kalde Kjøbet af dem en Ombytning med de preussiske 4 pCts Obligationer; jeg tror, at Kjøb bliver Kjøb, hvad enten det sker ved Ombytning eller ei, det er kun en anden Benævnelse paa den samme Ting. Hvis der ved denne Ombytning var opnaaet særlig gunstige Bilkøer for Salget af de preussiske Obligationer, vilde det kun vise, at Modtagelsen af de gøteborgske Kreditforeningspapirer har været mindre heldig, thi Vedkommende, der har folgt dem, maa jo have Valuta for sit Tilbud. Det er altsaa paa ingen Maade et Forsvar for Indtægten af disse Papirer, at man

derved har opnaaet gunstige Betingelser for Salget af de preussiske Obligationer. Naar jeg har anket derover, er det ikke for at kritisere disse Papirers Soliditet eller bedømme, hvor vidt de nu staa lavere eller høiere, eller om den Kurs, hvortil de preussiske Papirer bleve solgte, var fordelagtig, det er ikke min Hensigt, dertil mangler jeg i alt Fald for Dieblisset de fornødne Oplysninger, men jeg har anket over, at man overhovedet har anskaffet saadanne Papirer for Reserverfondens Regning. Naar man i sin Tid fra Finansudvalgets Side har ønsket at afhænde en Del af de preussiske 4 pCts Obligationer, som man mente var tilfede i for stort Antal, og anskaffe let realisable Papirer derfor, saa tror jeg, at der af den tidligere Finansbestyrelse er staaet ind paa den Vej, man ønskede, og indkjøbt russiske og engelske Statsobligationer, der fuldelig svarede til Hensigten, men ved let realisable Papirer tror jeg ikke man forstaar denne Art af Papirer. Skulde man gaa til at sætte Reserverfondens Penge i saadanne halvt private Foretagender, som dette Slags er, saa vilde det i hvert Fald være at foretrække at gaa til indenlandske Foretagender. Naar den høitærede Minister har gjort den Balance, jeg tillod mig at opstille, tvivlsom ved at henvise til, at der i Nav er forlangt Tillæg til Embedsmændenes Lønning og til forskellige andre Fordringer i Forbindelse med Medsættelse i Indtægterne, gjorde jeg allerede, da jeg fremkom med dette, opmærksom paa, at jeg ventede, at det Tillæg til Udgifterne, der var stillet i Udsigt, skulde blive balanceret ved de mindre Udgifter, vi kunne opnaa paa andre Poster, og jeg har derfor herved taget Hensyn til de forøgede Udgifter paa den ene Konto eller de formindskede Indtægter paa den anden; jeg ventor, at de ville komme til at veie op imod Besparelser paa andre Konti. Maatte det være mig tilladt at tilføie, at jeg er bleven opmærksom paa, at den Maade, hvorpaa jeg opstillede Balancen, er bleven noget misforstaaet. Jeg har herved nemlig set bort fra enhver Anvendelse af Formue, altsaa set bort fra samtlige Indtægter og Udgifter i § 10 og § 27 med Undtagelse af de to første Poster, thi Spørgsmaalet om, hvorledes vi skulle anbringe Statsformuen, om paa en lidt mere eller lidt mindre heldig Maade, er et Spørgsmaal for sig, som maa bedømmes under Hensyn til Omstændigheder, som særlig bør overveies. Men naar vi opgjøre Balancen mellem Statens Indtægter og Udgifter, maa de opgjøres under Hensyn til de almindelige og ordinære, og jeg kan tilføie de saakaldte extraordinære Indtægter og Udgifter, og det er ved denne Sammenligning, jeg kommer til det Resultat, at det foreliggende Finanslovsforslag udviser et virkeligt Overskud af 1½ Million Kroner. Den høitærede Finansminister endte med at give os et politisk Program. Dette politiske Program bestaar i, at det er den nu værende høitagede Regjerings Hensigt og Opgave at fremme Lovgiv-